

Mecenatas

NORFA

koncertų
sezonas

Partneriai:

LRT

LRT | KLASIKA

LIETUVOS
rytas

Lrytas

MOTERIS

V A G A
KNYGNŲ TINKLAS

TRINITI 3 JUREX
TALLINN RIGA VILNIUS

Koncertai
tavo telefone

Bilietus platina

kakava.lt

Orkestro muzikos koncertas

Meilės ir jūros poema

**LIETUVOS NACIONALINIS
SIMFONINIS ORKESTRAS**

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrėnas)

Solistas

MODESTAS SEDLEVIČIUS
(baritonas)

Dirigentas

VICTORIEN VANOOSTEN
(Prancūzija)

www.filharmonija.lt

2026 m. balandžio 18 d., Vilnius,
Filharmonijos Didžioji salė

PROGRAMA

I

RICHARD WAGNER (1813–1883)

Įžanga ir Izoldos mirties scena iš operos „Tristanas ir Izolda“

ERNEST CHAUSSON (1855–1899)

„Meilės ir jūros poema“ („Poème de l’amour et de la mer“), op. 19 (Maurice’o Bouchoro ir nežinomo poeto eilės)

„Vandens lelija“ („La Fleur des eaux“)

Interliudas (Interlude)

„Meilės mirtis“ („La Mort de l’amour“)

Solistas MODESTAS SEDLEVIČIUS
(baritonas)

II

CLAUDE DEBUSSY (1862–1918)

Operos „Pelėjas ir Melisanda“ simfoniniai fragmentai (Victorieno Vanoostenos aranžuotė)

RICHARD STRAUSS (1864–1949)

Siuita iš operos „Rožės kavalierius“ („Rosenkavalier“)

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS
ORKESTRAS
Dirigentas VICTORIEN VANOOSTEN

Baritonas **MODESTAS SEDLEVIČIUS** yra vienas ryškiausių savo kartos dainininkų, kuriantis vaidmenis įvairiuose Europos teatruose, daugelio tarptautinių dainininkų konkursų laureatas, tarp kitų – XXI Louiso Spohro (I premija), Virgilijaus Noreikos (II premija), „Debut“ (III premija). M. Sedlevičius studijavo Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje (LMTA, prof. Deivido Staponkaus kl.), vėliau mokslus tęsė Manheimo aukštojoje muzikos mokykloje (prof. Rudolfo Piernay ir prof. Snežanos Stamenković kl.). Dalyvavo Renato Bruzono, Roberto Hollio ir kitų žymių dainininkų meistriškumo kursuose.

2015 m. laimėjęs stipendiją solistas buvo priimtas į Milano teatro „La Scala“ akademiją. Šio teatro scenoje debiutavo Papageno vaidmeniu W. A. Mozarto operoje „Užburtoji fleita“ (sutrumpintoje versijoje vaikams), dainavo Antrąjį pameistrį A. Bergo „Voceke“ bei tarną G. Verdi operoje „Du Foscari“, jo scenos partneriu buvo Placido Domingo.

M. Sedlevičius yra sukaupęs nemažą repertuarą. 2025–2026 m. sezone jis dainuoja W. A. Mozarto Don Žuaną Dortmundėje, Pistojoje ir Vilniuje, Jeleckį (P. Čaikovskio „Pikų dama“) Desau „Anhaltisches Theater“ scenoje, Šonarą (G. Puccini „Bohema“) Karališkajame „Covent Garden“ operos teatre. Tarp kitų pastarųjų metų solisto vaidmenų ir pasirodymų: Vilius Telis ir Dandinis (G. Rossini operose „Vilius Telis“ ir „Pelenė“), Arnoldas A. Ponchielli „Lietuviuose“ (Lietuvos nacionalinė filharmonija), Don Žuanas, Papagenas, Oneginas P. Čaikovskio operoje, Fricas (E. W. Korngoldo „Miręs miestas“), Figaras (G. Rossini „Sevilijos kirpėjas“) Lietuvos, Vokietijos, Šveicarijos, Švedijos, Olandijos ir kituose teatruose.

Nuo 2024 m. prancūzų maestro **VICTORIENAS VANOOSTENAS** yra pagrindinis kvietinis Lietuvos nacionalinio simfoninio orkestro (LNSO) dirigentas. 2021 m., pakviestas į Mūzos Rubackytės organizuojamą Vilniaus fortepijono festivalį ir diriguodamas LNSO, jis atliko prancūzų muzikos programą, vėliau parengė ne vieną įspūdingą orkestro muzikos koncertą. V. Vanoostenas prisipažįsta iškart susižavėjęs Nacionalinio simfoninio orkestro profesionalumu ir pamilęs Vilnių.

Muzikinį išsilavinimą V. Vanoostenas įgijo Paryžiaus konservatorijoje, kur studijavo fortepijoną pas Michelį Béroffą, taip pat šioje konservatorijoje bei Sibelijaus muzikos akademijoje Helsinkyje įgijo dirigento išsilavinimą, jo mentoriai buvo tokios garsenybės kaip Esa-Pekka Salonenas, Alainas Altinoglu, Leifas Segerstamas, Davidas Zinmanas, Peteris Eötvösas ir Pierre’as Boulezas. 2016 m. kaip dirigentas jis nugalėjo konkurse ADAMI, yra pelnęs organizacijos „Société Générale Mécénat Musical“ bei fondo „Banque Populaire“ stipendijų.

V. Vanoostenas buvo Danieliaus Barenboimo asistentas Berlyno teatre „Staatsoper Unter den Linden“, dirigento asistentas Marselio operos teatre. 2019 m. buvo Šveicarijos orkestro „Neuchâtel Symphony Ensemble“ dirigentas, taip pat pagrindinis dirigentas tokių kolektyvų bei projektų kaip „Pays Basque“ simfoninis orkestras, Paryžiaus filharmonijos projektas „Demos“. Maestro dirigavo Berlyno operos teatre L. Cherubini „Medėjos“, G. Bizet „Perlų žvejų“ pastatymams, bendradarbiavo dar keliuose Europos operos teatruose, pastaruoju metu itin dažnai yra kviečiamas diriguoti prestižiniame Milano „La Scala“ teatre.

Daugiau informacijos: www.victorienvanoosten.com

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS

ORKESTRAS (LNSO) yra vienas svarbiausių ir brandžiausių Lietuvos muzikinių kolektyvų. 1940 m. jį įkūrė Balys Dvarionas, 1964–2015 m. orkestrui vadovavo Juozas Domarkas, nuo 2015–ųjų kolektyvo meno vadovo ir vyriausiojo dirigento pareigas eina Modestas Pitrenas.

Lietuvos kultūriniam gyvenime aktyviai dalyvaujantis orkestras kasmet surengia apie 50 koncertų Lietuvoje ir užsienyje, lankėsi daugelyje Europos šalių, Japonijoje, Pietų Amerikoje, Pietų Korėjoje, Indijoje, Tailande, grojo tokiose svarbiose salėse kaip Vienos „Musikverein“, Ciuricho „Tonhalle“, Kelno, Berlyno filharmonijos ir kitose, pasirodė prestižiniuose muzikos festivaliuose: Šlėzvingo-Holšteino, „Musica Romantica“ Šveicarijoje, „Varšuvos ruduo“, „Prahos pavasaris“ ir kt. Orkestrui dirigavo istorinės asmenybės – Jonas Aleksa, Mstislavas Rostropovičius, Krzysztofas Pendereckis, Christophas Eschenbachas ir kiti. LNSO koncertavo su Montserrat Caballé, Jessye Norman, Mūza Rubackyte, Mischa Maisky, Christianu Tetzlaffu, Jonathanu Tetelmanu, Brynu Terfeliumi, Josephu Calleja ir kitais žymiais pasaulio solistais.

Tarp gausios kolektyvo diskografijos (išleistos kompanijų „Marco Polo“, „Col legno“, „Naxos“ ir kt.), pastarųjų metų įrašai – reikšmingi ir sulaukę tarptautinės sėkmės: „Accentus Music“ išleido mūsų šaliai istorinį kompaktinį albumą – Amilcare's Ponchielli operą „I Lituani“ („Lietuviai“, dirigentas M. Pitrenas), su pianiste Mūza Rubackyte įgrotą Krzysztofo Pendereckio kūrinių plokštelę (dirigentė Keri-Lynn Wilson), Suomijos įrašų kompanija „Ondine“ naujai įrašė Onutės Narbutaitės oratoriją „Centones meae urbi“ (dirigentas Robertas Šervenikas). 2025-aisiais, Čiurlionio metais, „Deutsche Grammophon“ išleido vinilinę plokštelę „Back to Nature“, kurioje tarp kitų kūrinių (chorui, fortepijonui) skamba LNSO ir dirigentės M. Gražinytės-Tylos atliekamos simfoninės poemos „Jūra“ bei „Miške“. Kaip lietuviškos muzikos ambasadorius, orkestras aktyviai puoselėja lietuvišką repertuarą, atlieka naujus dabarties autorių kūrinius.

1859 m. didžiojo operos reformatoriaus **Richardo Wagnerio** sukurta opera „**Tristanas ir Izolda**“ – tai pragaištingos meilės tragiška giesmė, autoriaus manymu, atverianti „dvasinių išgyvenimų gelmes“. Joje beveik nėra sceninio veiksmo, o muzika perteikia įvairius dviejų pagrindinių veikėjų meilės atspalvius – laukimą

ir liūdesį, skausmą ir džiūgavimą, mirties baimę ir jos troškimą. R. Wagnerio muzikinėse dramose atsiskleidžia simfonisto talentas – ištisinis simfoninis vyksmas panaikina ribas tarp numerių, orkestro epizodai patenka į programinės muzikos aukso fondą. R. Wagnerio orkestras kupinas gyvybės, jis skamba sodriai ir galingai, žėrėdamas visomis spalvomis. Instrumentuotė ir ekspresija čia pasiekia kraštutines meninės išraiškos ribas – taip įtaigiai perteikiamos dramose pasakojamos istorijos ir siužetų vingiai.

Vienu įspūdingiausių šios operos epizodų yra **Įžanga ir Izoldos mirties scena**, gyvenanti nepriklausomą gyvenimą koncertų salėse. Įžangoje nuskamba žymusis, neišspręstas „Tristano akordas“ – turbūt viena daugiausia studijuotų muzikinių struktūrų klasikinės muzikos istorijoje, hipnotizuojanti ir įgarsinanti kraštutines žmogiškąsias emocijas. Savo ruožtu Izoldos mirties scena tarsi nuslopina visą Įžangos įtampą, palydėdama įsimylėjęlius amžino poilsio.

Prancūzų kompozitorius **Ernestas Chaussonas** yra daugiau nei penkiasdešimties dainų autorius; dauguma jų parašytos pagal jo amžininkų poetų Théophile'io Goutier, Paulio Bourget, Paulio Verlaino, Maurice'o Maeterlincko, Charles'io Marie Leconte'o de Lisle'o eiles. E. Chaussono vokalinei lyrikai būdingos paprastos raiškos priemonės, subtilus koloritas, svajingumas. „**Meilės ir jūros poemą**“ balsui ir simfoniniam orkestrui kompozitorius pradėjo rašyti 1882 m., dar studijuojamas pas garsųjį Césarą Francką. Kūrinio tekstams E. Chaussonas pasirinko jauno to meto poeto, savo bičiulio Maurice'o Bouchoro (1855–1929) eiles. Beje, jo poeziją vėliau panaudojo ir dainose balsui ir fortepijonui, tarp kurių bene žinomiausia – „Alyvų metas“ („Le Temps des lilas“).

Dainų ciklą apie meilę ir jūrą kompozitorius baigė 1892 m. ir dedikavo kompozitoriui Henri Duparcui. Šis kūrinys išsiskiria savo poetiškumu, regis, žodžiuose ir garsų sąskambiuose išnyra menininką įkvėpę vaizdai – subtiliosios alyvos, jūros ir dangaus žydrynė, vėjo plaikstomi krentantys lapai ar mėnesiena, o oras pritvinkęs žiedų aromato. Iš tiesų tai simbolistinė kompozicija – garsinėmis ir gamtos vaizdų asociacijomis E. Chaussonas perteikia žmogaus pasaulį, jo jausmus ir išgyvenimus.

Kūrinio premjera įvyko 1893 m. vasario 21 d. Briuselyje; tąkart skambėjo versija balsui ir fortepijonui, juo skambino pats kompozitorius.

Po poros mėnesių publikai buvo pristatyta ir spalvinga kūrinio orkestruotė. Poemą sudaro dvi vokalinės dalys, skiriamos instrumentinio interliudo. Dainuojamam tekstui panaudotos eilės iš dviejų M. Bouchoro ciklų bei nežinomo poeto eilėraštis.

Tuo metu, kai 1893 m. įvyko E. Chaussono „Meilės ir jūros poemos“ premjera, didysis prancūzų impresionistas **Claude'as Debussy** pradėjo rašyti savo vienintelę operą „**Pelėjas ir Melisanda**“, impresionistinių šviesos ir šešėlių kupiną mistinę muzikos dramą. Opera buvo Debussy svajonė, jis labai ilgai ruošėsi, ieškojo tinkamo siužeto, kol jį patraukė simbolisto, Nobelio premijos laureato, belgų rašytojo ir poeto Maurice'o Maeterlincko (1862–1949) to paties pavadinimo pjesė. Debussy rašė, kad norėjo tokios istorijos, kurioje viskas tik numanoma: laikas ir veiksmo vieta yra neaiškūs, o veikėjai ne tiek „diskutuoja tarpusavyje“, kiek „kenčia savo gyvenimą, savo likimą“.

„Pelėjas ir Melisanda“ – tai 5 veiksmų kamerinė, psichologinė šeimos drama, impresionistinė aistringos meilės istorija, pasižyminti didžiuliu emociniu krūviu ir giliu vidiniu turiniu. Miškuose pasiklydusių Melisandą radęs Golo ją įsimyli ir veda, tačiau tik po pusės metų pristato savo artimiesiems. Sutuoktiniams persikėlus į vyro pilį, jaunoji ima nemažai laiko leisti su Pelėju – jaunesniuoju Golo broliu. Nepasitikėjimas, pavydas, meilės žaidimai, abejonės ir smurtas, neapibrėžtumas ir neaiškios užuominos, simboliai ir daug mistikos – visa tai regime šioje Debussy operoje. Niekas nežino, kas yra pagrindinė herojė Melisanda, kas slepiasi po naivia jos išore, jei ji nuolat šalia savęs palieka chaosą ir destrukciją, o visi vyrai jai išpažįsta meilę. Šis simbolistinės dramaturgijos ir impresionistinės muzikos kūrinys kartais apibūdinamas kaip „opera be muzikos“ – čia nėra atskirų sceninių numerių, arijų, ansamblių ar įsimenančių motyvų: solistų ir orkestro partijos liejasi kaip vientisas banguojantis muzikos srautas. „Pelėjo ir Melisandos“ premjera įvyko Paryžiuje 1902 m., o šį vakarą klausomės simfoninių operos fragmentų.

Po skandalą sukėlusių vienaveiksmių operų „Salomėja“ ir „Elektra“ išmintingas strategas **Richardas Straussas** ūmai pasuko „stiliaus skaidrinimo“ link: atėjo metas parodyti lyriko talentą. 1910 m. sukurtoje operoje „**Rožės kavalierius**“ ryškiai juntamas „dieviškojo Mozarto“ šešėlis. Tie patys netikėti siužeto vingiai, meilė ir nesusipratimai, parodijos elementai, perėjimas nuo šiurkštoko humoro prie grakštaus lyrizmo ir melancholiško mąslumo. Veiksmas vyksta imperatorės Marijos Teresės valdymo laikais, operos muzika nepaprastai

melodinga, pasižyminti tembrų įvairove, o intriga primena kitų komiškų operų siužetus: prasisiekęs turčius trokšta išleisti dukrą už finansinių sunkumų turinčio, bet kilmingo senyvo barono, tačiau įsižiebusi meilė suardo jų planus. „Rožės kavalierius“, dar vadinamas valsų opera, tapo puikiu paminklu „linksmam senajai Vienai“ ir „Figaro vedybų“ autoriui. Šįvakar skambanti operos fragmentų siuita primena simfoninę poemą.

Redaktorė *Justa Adomonytė-Šlekaitienė*,
kalbos redaktorė *Rita Markulienė*

Informuojame, kad organizatorius filmuoja ir fotografuoja renginį archyvavimo ir transliavimo tikslu.

Kviečiame į kitus koncertus Filharmonijos Didžiojoje salėje!

Balandžio 24 d., penktadienį, 19 val.

Orkestro muzikos koncertas

„Romantizmo meistrų susitikimas“

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

(meno vadovas ir vyr. dirigentas Modestas Pitrenas)

Solistas LUKAS GENIUŠAS (fortepijonas)

Dirigentas MODESTAS PITRĖNAS

Programa:

JOHANNES BRAHMS – Koncertas fortepijonui ir orkestrui Nr. 1 d-moll, op. 15

ANTONÍN DVOŘÁK – Simfonija Nr. 7 d-moll, op. 70, B. 141

Balandžio 29 d., trečiadienį, 19 val.

Orkestro muzikos koncertas „Būtis“

KLAIPĖDOS KAMERINIS ORKESTRAS

(meno vadovas Mindaugas Bačkus)

Solistas MINDAUGAS BAČKUS (violončelė)

Programa:

JOHANN SEBASTIAN BACH – „Goldbergo variacijos“, BWV 988 (Dmitrijaus Sitkovetskio versija styginių orkestrui)

PĒTERIS VASKS – Koncertas violončelei ir styginių orkestrui Nr. 2 „Būtis“ („Klātbūtne“, atlikimas skirtas kompozitoriaus 80-mečiui)

Gegužės 6 d., trečiadienį, 19 val.

Skaitmeninė Filharmonija –
daugiau kaip 170 aukščiausios kokybės koncertų
visur ir visada:

nationalphilharmonic.tv